

РЕШЕНИЕ

№ 1743

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11514** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на М. С. З. срещу Решение № 1040-21-631/25.10.2023 г. на Директора на ТП на НОИ– С.– град, в частта, с която е потвърдено Разпореждане № № РВ-3-21-01408566/18.08.2023 г. на за Ръководител на контрола по разходите по ДОО в ТП на НОИ- С.-град.

Релевира се, че обжалваният акт е незаконосъобразен и неправилен, постановен в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Според жалбоподателя, липсват доказателства, сочещи наличието на основания за възстановяване на неоснователно получени суми за осигурителни плащания по посочените в обжалваното разпореждане болнични листове. Твърди се, че единствено от факта, че „Бавария консулт“ ЕООД не е извършвало търговска дейност, не следвал автоматичния извод, че с жалбоподателката не е възникнало и съществувало трудово правоотношение. Поддържа се, че работодателят е изпълнил всички вменени му задължения, в това число и тези по КТ, като за процесния договор е подадено Уведомление по чл.62, ал.5 от КТ в ТД на НАП в законово определения срок. Сочи, че е недопустимо да се търси отговорност от нея, поради недобросъвестно поведение от страна на работодателя. Сочи, че са налице достатъчно доказателства, от които да се установи реално трудово правоотношение. Моли съда да отмени оспорвания акт. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата. Претендира разноси. В представена писмена защита се излагат подробни съображения за основателността ѝ.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното :

От фактическа страна:

В ТП на НОИ- С. град са представени за М. С. З. от „Бавария консулт“ ЕООД Удостоверения приложения № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № Е20170025508, №Е20170266207; №Е20178298906 и №Е20170482977 с периоди на временна неработоспособност от 02.05.2017 г. до 15.06.2017 г. вкл., от 16.06.2017 г. до 20.06.2017 г. вкл., от 21.06.2017 г. до 01.08.2017 г. вкл. и от 02.08.2017 г. до 13.09.2017 г. вкл. и удостоверение приложение № 10 (към чл. 9, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение за периода на определената с молба декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл.50 и чл.51 от КСО за периода периода от 14.09.2017 г. до 21.06.2018 г. вкл. Въз основа на същите на лицето е изплатено парично обезщетение за 280 работни дни в размер на 14 513.18 лв.

Със Заповед №ЗР-5-21-01010464/01.10.2021 г. на Ръководител на контрола по разходите на ДОО /л.64/, на основание чл.107 от КСО и чл.11, ал.1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно- ревизионната дейност от контролните органи на НОИ е възложена пълна ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване на „БАВАРИЯ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на проверката е установено, по данни от Търговския регистър, че „Бавария консулт“ ЕООД е регистрирано на 22.02.2010 г. с размер на капитала 1000,00 лв. като дружество с ограничена отговорност със собственици на капитала Д. О. Р. и Й. М. Б., и управител - Д.К. Д. и седалище и адрес на кореспонденция: [населено място], район С., [улица], вх. „А“, ет. 2, ап. 4. Към момента на извършването на проверката на дружеството, същото е с управител и едноличен собственик В. И. П. и седалище [населено място], р-н К. село, кв. Бели брези, [улица], ет. 3.

Резултатите от проверките по разходите на ДОО на „Бавария консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01046974/10.12.2021 г. /л.61/.

От изискана и предоставена с писмо с вх. вх.№ 900121-336-6/2019 г. /л.116/ информация от ТД на НАП- С. е установено, че в информационната система на НАП има данни за подадени от „Бавария консулт“ ЕООД годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2010 г. – 2016 г. и за 2018 г. с деклариран приходи и разходи, а за 2017 г. няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО Дружеството няма регистрирано фискално устройство. Дружеството няма регистрирани търговски

обекти. Регистрирано е по ЗДДС на 12.04.2013 г. и е deregистрирано на 26.09.2018 г. на основание „установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Информацията по чл. 5, ал. 4 от КСО за наетите лица е подавана по интернет с квалифициран електронен подпис /КЕП/.

При проверка в „Регистър на трудовите договори” (Р.) от дружество „Бавария консулт” ЕООД има подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) за 32 лица за периода от м.04.2017 г. до м. 10.2020 г., за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО с код вид осигурен „01”, едно от които жалбоподателката. При извършена справка в регистър „Приход” по партидата на „Бавария консулт” ЕООД е установено, че за периода от м.04.2017 г. до м. 10.2020 г. от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО, в общ размер на 11 899.44 лв.

Изпратени са задължителни предписания от 22.02.2021 г., за представяне на документи и извършване на ревизия по разходите на ДОО, до адреса на седалището и на адреса за кореспонденция на „Бавария консулт” ЕООД и до настоящия и постоянен адрес на управителя В. П., но не бил осъществен контакт с управителя и/или упълномощено лице да представлява дружеството. От контролните органи на ТП на НОИ- С. град до осигурителя по седалище на дружеството и до постоянния и настоящ адрес на управителя са изпратени задължителни предписания за предоставяне на изискуемите документи, във връзка е извършваната проверката, но пощенските пратки са върнати в цялост с гриф „преместен” и съот. „непознат”. За осъществяване на контакт с представляващата „Бавария консулт” ЕООД- В. П. е изискано съдействие от компетентните органи на СДВР, но при посещението на постоянния и настоящ адрес, същата не е установена.

На основание чл. 44- 46 от КСО във вр. с чл. 108. ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактическата обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в „Бавария консулт” ЕООД.

На 25.03.2021г. М. С. З. представила във връзка със Задължителни предписания с № ЗД-1-21-00883834/22.02.2021 г. /л.95/ на ТП на НОИ-С.- град, Декларация от 25.03.2021 г., с приложения: копие на трудова книжка № 007; Трудов договор №001/25.04.2017 г., и фишове за заплати. В собственооръчно попълнена декларация /л.70/ е описано следното: работно място не е посочено: не е вписан адрес на работното място, където е полаган труд, посочва упълномощено лице на дружеството-В. П.; не посочва данни за лица, с които работила заедно; в данни за трудовото правоотношение отразила номер на трудов договор- №001/25.04.2017 г.; дата на постъпване- 25.04.2017 г., длъжност- „мениджър проекти“; основание- чл.67, ал.1, т.1 КТ; в графи относно получаване на трудово възнаграждение единствено е посочено, че не е подписвала разплащателни ведомости и получавала фишове за заплати; с естеството за работа я запознала В. П.; не посочва ползван отпуск за временна неработоспособност или платен годишен отпуск.

При тези установявания, са издадени от контролен орган при ТП на НОИ- С. град задължителни предписания № ЗД-1-21-01046991/10.12.2021 г. /л.65-66/ на „Бавария консулт” ЕООД за заличаване на данните, подадени по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО на 32 физически лица, сред които под номер 26. М. С. З., за период от 25.04.2017 г. до 20.11.2019 г., с вид осигурен 01, декларация образец №1.

Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, като на определеното за целта място е поставено съобщение с изх. № 4016-21- 138/26.01.2022 г. /л.69/. Задължителните преписания са влезли в сила на 18.02.2022 г., след което данните са служебно заличени на основание чл. 4. ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

На 31.03.2023 г. е съставен Констативен протокол № KB-5-21-01336966/31.03.2023 г. /л.37/, в който е отразено, че предвид установеното в извършената проверка, приключила със съответни КП е прието, че дружеството „Бавария Консулт“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност по смисъла на търговския закон, която да предполага наемането на лица по трудови правоотношения за осъществяването ѝ. В тази връзка е доказан извода, че лицата, за които има декларираните осигурителни данни нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т.3 ДР на КСО, за цитираните периоди не са извършвали трудова дейност в легитимен правен обект, за която да подлежат на осигуряване по КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл.10, ал.1 КСО за възникване на осигурително правоотношение.

На 18.08.2023 г. е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01408566/18.08.2023 г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО /л.33-34/, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО и чл.114, ал.3 КСО е разпоредено на М. С. З. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 02.05.2017 г. до 21.06.2018 г. в размер на 14 513,18 лв.- главница.

Разпореждането е обжалвано по административен ред и с обжалваното в настоящото производство Решение № 1040-21-631/25.10.2023 г. на Директора на ТП на НОИ– С.– град, е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01408566/18.08.2023 г. на Ръководител на контрола по разходите по ДОО в ТП на НОИ- С.-град.

По делото е приета административната преписка и представените от жалбоподателя доказателства, които се съдържат и в административната преписка.

От правна страна:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. град, въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по

административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, регистрите на НАП, както и на данните, декларирани от осигурителя в подадените удостоверения-приложение № 9 към всеки от болничните листове, относно осигурителния статус на лицето към настъпване на осигурителния риск, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО) - Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО (НПОПДОО). Съгласно чл. 50, ал. 1 КСО осигурената за общо заболяване и майчинство майка има право на парично обезщетение при бременност и раждане за срок 410 дни, от които 45 дни преди раждането.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този

смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г. Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./.

В случая, на осигурителя „Бавария консулт“ ЕООД е възложена и извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване. Последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО. Т.е. жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО, поради което за контролния орган не е налице задължение да го уведоми за същото. Именно в тази връзка и при изпълнение на предоставената им законова възможност, контролните органи на НОИ са извършили и последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, при които са установени нови факти и обстоятелства относно осигурителя “Бавария консулт” ЕООД, които са от съществено значение за правото на паричното обезщетение за временна неработоспособност на жалбоподателката.

Следва да се има предвид, че КП за извършена проверка по разходите на ДОО на „Бавария консулт“ ЕООД, на основание чл.108, ал.1 от КСО е официален документ, който е издаден по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на възложената му функция и компетентност. От тук следва и логичният извод, че представените писмени документи се ценят като писмени доказателства.

Въз основа на Задължителни предписания №ЗД-1-21-01046991/10.12.2021 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица, служебно са заличени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на „Бавария консулт“ ЕООД, в т.ч. и за М. З. за посочения по-горе период. При това положение осигурителните вноски не са били дължими и съответно жалбоподателката не е била осигурено лице по см. на §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО по правоотношението си с това дружество.

Видно от собственоръчно попълнената декларацията жалбоподателката не е посочила работно място където е полагала труд, или адрес на мястото на което е полагала труд. Не е посочен размерът на трудовото възнаграждение, което е получавала, както и размер на последното такова, дата на получаване и за кой месец се отнася. Не е отбелязан и начинът на изплащане на възнагражденията – по банков път или на каса, както от кой са били изплащани и къде. Сочи, че от нейна страна не са подписвани разплащателни ведомости. В декларацията не се сочи още продължителност на работното време в часове, не е посочен часови диапазон на такова, нито е посочено естеството на работа, както и да е получавана длъжностна характеристика за заемата длъжност. Не е посочено естеството на работа, но е посочено лице, което е запознало жалбоподателката със същото.

При анализа на ангажираните доказателства и при указаната доказателствената тежест на страните, съдът счита, че и към настоящия момент жалбоподателката не е доказала релевантния за предмета на делото факт, че реално е изпълнявала задълженията си по трудовия договор.

По отношение на наведеното в жалбата, относно предмета на дейност на дружеството и наличието на професионална квалификация от страна на З. в същата област, следва да се има предвид, че този факт не обуславя извод, че е реално е полагала труд в това търговско дружество.

На следващо място, видно от приложената като доказателство трудова книжка, същата не е оформена по надлежния ред. Посочен е работодателя, както и периода, през който жалбоподателката е била в трудовоправни взаимоотношения с него. За да е изрядна трудовата книжка, в нея трябва да бъде вписана с цифри и думи продължителността на трудовия стаж, да има печат и подписи на работодателя и на главния счетоводител. В печата на фирмата-работодател, при оформяне на книжката е положен подпис от главния счетоводител на дружеството, но липсва такъв от управителя на дружеството (работодателя). КТ вмениява като задължение на работодателя да извършва точни и своевременни

вписвания в трудовата книжка на работника или служителя, с които след това се доказва трудовият стаж и доход на лицето. При установяване от страна на работника/служителя за допуснати пропуски, лицето следва да потърси осигурителя и да поиска изрядно да му бъде оформена книжката, което в случая не е сторено.

Новоустановените факти и обстоятелства от проверката на НОИ, довела до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Бавария консулт“ ЕООД досежно М. С. 3. се явяват нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО- представени са след изплащането на обезщетенията и имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане им, което обосновава приложението на последната разпоредба.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, какъвто е процесният случай. В тази връзка, разпореденото възстановяване на надплатеното парично обезщетение по реда на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО след извършените преизчисления, се явява правилно и законосъобразно.

Специалният закон и в частност нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, която е посочена като правно основание в потвърденото с оспорвания акт разпореждане, се намира в Глава VII- ма на КСО, озаглавена "Контрол" и е в част от същата, озаглавена "Възстановяване на неоснователно получени суми". Видно от съдържанието на разпоредбата, същата регулира форма на последващ контрол от органите на НОИ като ги задължава да упражнят правомощията си, за да възстановят в бюджета на ДОО суми, които са изплатени без основание, което обстоятелство е станало известно след изплащането им. Законодателят третира реалното осъществяване на трудова дейност като условие за възникване на осигурително правоотношение, а оттам и на правото на парично обезщетение за временна неработоспособност. Това е така, тъй като обезщетението замества трудовото възнаграждение. Наличието на валидно сключено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и да бъдат упражнени произтичащите от него права. По делото няма спор, че е сключен трудов договор и че са изпълнени формалните изисквания за декларирането на

договора, за придаване на жалбоподателката качество на "осигурено лице" чрез вписването ѝ в съответния регистър, без значение дали осигурителните вноски са внесени или дължими. Изискването на законовата разпоредба, съдържаща определението за "осигурено лице" по смисъла на КСО е лицето да упражнява реално трудова дейност въз основа на това правоотношение (в този смисъл Решение № 314 от 12.01.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3171/2015 г., VI о., Решение № 8869 от 12.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1378/2019 г., VI о.).

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл.24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100. 00 лв.

*Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд – София град*

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. З. срещу Решение № 1040-21-631/25.10.2023 г. на Директора на ТП на НОИ– С.– град, в частта с която е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01408566/18.08.2023 г. на за Ръководител на контрола по разходите по ДОО в ТП на НОИ- С.-град.

ОСЪЖДА М. С. З., ЕГН [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноски в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: